

tilskud maa jeg maaske gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Nørresundby (Jensen-Sønderup). Det ærede Medlem talte om det Tilskud til Sygekasserne, som laa i Fribefordring, og mente derud fra at kunne hente Argumenter for, at man ogsaa straks mulig kunde gaa til faste kommunale Tilskud — det ærede Medlem er i øvrigt enig i Kommissionsforslaget og har kun subsidiært opstillet sin egen Betragtning i Betænkningen. Men jeg vil dog sige det ærede Medlem, at jeg synes ikke, man kan regne den Udgift uden videre paa Sygekassernes Konto. Det er noget, det ærede Medlem udmærket godt ved, at Fribefordringen fra Kommunernes Side er en meget gammel Historie, og den har udviklet sig i Aarens Løb. Jeg kan derfor ikke erkende, at man har nogen Grund til at lægge tilnærmelsesvis hele den Udgift over paa Sygekassernes Konto. Jeg tror ogsaa, det ærede Medlem vil give mig Ret i denne Betragtning.

Som sagt, eventuelle principielle Forandringer i § 9 tror jeg, man hellere maa lade henstaa, til man har indvundet Erfaringer, naar Kasserne have virket i en Aarrække. Da vil der jo mulig blive forskellige Hensyn at tage ved Fordelingen af Statsbidraget og ved hele Beregningsmaaden. Det er da ogsaa muligt, at man vil komme ind paa at tage Hensyn til Præmiernes Størrelse i Forhold til det almindelige Lønniveau i de forskellige Fag. Jeg kan altsaa for mit Vedkommende foreløbig acceptere det Princip, som ligger i Lovforslagets § 9. Et andet Spørgsmaal er det imidlertid, om det vil være heldigt at give Reglerne om det frivillige Kommunetilskud et saa forskelligartet Præg, som de i Øjeblikket have. Der er udtalt her i Salen, at man havde tænkt sig fra Kommissionens Side, at man særlig skulde gaa den ene af de paapegede Veje i mindre Kommuner og den anden Vej i større Kommuner, og det fremgaar jo ogsaa af Bemærkningerne. Men man maa dog ikke være blind for, at som Paragraffen her er formet, tillades det jo en enkelt Kommune at gaa alle de tre Veje, som der tales om i § 9, og man kan da komme dertil, at den enkelte Arbejder kan faa de $\frac{5}{6}$ af sit Præmiebeløb gennem offentlig Understøttelse, saaledes at der kun bliver $\frac{1}{6}$ tilbage for ham selv at udrede. Nu sagde det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard) meget rigtigt, at han troede ikke, at der i alt Fald foreløbig var nogen Fare for Misbrug i saa Henseende, tværtimod troede han snarere, at

det blev for lidt kommunalt Tilskud, man kunde regne med i den første Tid. Jeg tror heller ikke, at der er megen Udsigt til Misbrug i saa Henseende, men jeg anser det for tvivlsomt, om det vil være i Sagens Interesse at have Bestemmelser af en saa uensartet Karakter. Sagen er jo nemlig den, som man ser saa ofte i de kommunale Raad, at naar Reglerne ere forskelligartede, og det ikke rigtig kan overses, hvad man indlader sig paa ved Begyndelsen af noget nyt, er der mindre Tilbøjelighed til at komme ind derpaa, end naar Reglerne ere mere afgrænsede, og det er klarere at se for det paagældende kommunale Raad, hvad det er, man gaar ind til. Jeg er derfor noget tilbøjelig til at tro, at Bestemmelserne i § 9, som de i Øjeblikket ere affattede, vilde bevirke en Styrkelse af den Gnidningsmodstand, der vil være i adskillige Kommuner mod at komme ind paa at yde Tilskud til disse Kasser.

Men dernæst er der ogsaa et andet Spørgsmaal, som rejser sig for mig i denne Forbindelse. Det er dette, at det jo dog er muligt, at man i en eller anden større Kommune — saaledes som jeg ogsaa tror, det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds antydede — vilde benytte alle de tre Udveje, der ere givne for det kommunale Tilskud i § 9, og saa tror jeg, at Bestemmelserne, som de her ere, kunde bevirke, at man fremmede Udviklingen stærkere i Retning af de stedlig begrænsede Kasser, end heldigt vilde være. Jeg ser nemlig saaledes paa det, at det er de faglige Kasser og særlig de faglige Landskasser, som ville faa den store Betydning og helst skulde faa den store Betydning i denne Sag. Jeg tror derfor, det vilde være uheldigt, hvis det skulde vise sig, at en eller anden Bestemmelse her i Lovforslaget hjalp til at fremdrage de stedlige Kasser paa Bekostning af de faglige Landskasser.

I § 4 er der jo talt om Kassernes Størrelse. Jeg mener ogsaa, det er nødvendigt at sætte et Minimum som det, der er sat, af 50 Medlemmer. Det er jo et lille Minimum, men, som sagt, det er sikkert nødvendigt at have det. Ved Siden af denne almindelige Bestemmelse er der jo givet Ministeren en Dispensationsret. Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) omtalte denne Dispensationsret; han udtalte, at der var overordentlig mange Fag, hvor der ikke var ret mange Udøvere, ja, der var 70 pCt., som havde under 50 Udøvere, og idet han nævnedet et Fag, for Eksempel